

Abel - Prin credință, o jertfă mai bună

Pastor IOAN BOCHIAN
Centrul Creștin Pentecostal
Emanuel

Domnul Isus a lansat o provocare după învierea Lui, în fața lui Toma, dar noi credem, nu numai pentru Toma. Domnul i-a zis lui Toma : „**Nu fi necredincios, ci credincios!**” (Ioan 20:27b). Bineînțeles că aceste cuvinte ale Domnului au avut un impact deosebit asupra lui Toma, iar viața lui și credința lui au primit îndată o altă față, pentru că Toma a devenit ceea ce Domnul îi ceruse să devină: un credincios, martor al învierii Lui. Toma s-a închinat Domnului cu aceste cuvinte: „**Domnul meu și Dumnezeu meu!**”

Dar și pentru noi credința este foarte importantă. În Evrei 11:6 scrie: „**Și fără credință este cu neputință să-i fim plăcuți lui Dumnezeu, pentru că cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El există și răsplătește** (recompensează) **pe cei care îl caută** (pe cei care se încred în El).

Dacă dorim să ajungem la închinarea credinței și jertfa care însoțește închinarea, ne concentrăm atenția asupra lui Abel, primul personaj propus în ca model în Evrei 11: Abel a adus prin credință, o jertfă mai bună. Vom vedea că ideea jertfei este foarte importantă în viața de credință. Și noi înșine, ca și Abel, suntem dornici să aducem Domnului o jertfă mai bună.

Așadar, ca bază pentru a rezolva această dorință a noastră, de a aduce Domnului jertfa cea mai bună, vom apela și de data aceasta, bineînțeles, la Cuvântul lui Dumnezeu. Vom folosi două pasaje: în Epistola către Evrei, capitolul 11, primele patru versete, de la 1 la 4, și apoi, în prima carte a Bibliei – cartea Genezei, capitolul 4, primele zece versete. Mai întâi, în textul din Evrei, unde este reluarea definiției credinței împreună cu o aplicație: „**Și credință este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd. Pentru că, prin aceasta, cei din vechime au căpătat o bună mărturie. Prin credință pricepem** (înțelegem) **că lumea a fost făcută prin Cuvântul lui Dumnezeu, așa că tot ce se vede n-a fost făcut din lucruri care se văd. Prin credință a adus Abel lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât Cain. Prin ea a căpătat el mărturia că este neprihănit, căci Dumnezeu a primit darurile lui. Și prin ea vorbește el încă, măcar că este mort.**”

Să trecem în cartea Genezei și să vedem ce s-a întâmplat, de fapt, cu jertfa lui Abel și cu jertfa lui Cain. În Geneza 4:1-10 citim: „**Adam s-a împreunat cu nevasta sa Eva; ea a rămas însărcinată și a născut pe Cain.**

Și a zis: „Am căpătat un om cu ajutorul Domnului!” A mai născut și pe fratele său Abel. Abel era cioban, iar Cain era plugar. După o bucată de vreme, Cain a adus Domnului o jertfă de mâncare (și dacă ne uităm în textul lui Cornilescu, vedem că, de fapt, era o jertfă pentru păcat, bine, și cu conținutul acesta de mâncare) din roadele pământului. Abel a dus și el o jertfă de mâncare din oile întâi născute ale turmei lui și din grăsimea lor. Domnul a privit cu plăcere spre Abel și spre jertfa lui; dar spre Cain și spre jertfa lui n-a privit cu plăcere. Cain s-a mâniat foarte tare și i s-a posomorât fața. Și Domnul a zis lui Cain: „Pentru ce te-ai mâniat și pentru ce ți s-a posomorât fața? Nu-i așa? Dacă faci bine, vei fi bine primit; dar dacă faci rău, păcatul pânzește la ușă; dorința lui se ține după tine, dar tu să-l stăpânești.” Însă Cain a zis fratelui său Abel: „Haidem să ieșim la câmp.” Dar pe când erau la câmp, Cain s-a ridicat împotriva fratelui său Abel și l-a omorât. Domnul zis lui Cain: „Unde este fratele tău Abel?” El a răspuns: „Nu știu. Sunt eu păzitorul fratelui meu?” Și Dumnezeu a zis: „Ce ai făcut? Glasul sângelui fratelui tău strigă din pământ la Mine.”

Așa cum spuneam, mesajul este acesta: prin credință, Abel a adus lui Dumnezeu o jertfă mai bună! Iar pasajele pe care le-am citit și câteva conexe, ne vor lămurii în ce a constat calitatea mai bună a jertfei lui Abel. Pentru că, eu sunt sigur că fiecare din noi suntem dornici să aducem Domnului cele mai bune jertfe.

Dar va fi foarte important să știm cum să aducem Domnului jertfele cele mai bune. Sigur, prin credință, dar cum se ajunge la acest nivel de credință?

Educația din familie și credința copiilor

Da, credința începe să se formeze mai întâi în familie. Chiar și în textul nostru, să observăm mai întâi faptul istoric! Este scris că primei perechi de oameni, în prima familie, se nasc acești doi băieți: Cain și Abel. Și, foarte interesant, putem înțelege că prima pereche de oameni a avut dorința să își crească primii lor copii în temere și ascultare de Dumnezeu. Eu așa înțeleg. Îmi place să cred, de exemplu, că în Evrei 11:3 este descrisă chiar învățătura pe care tânăra familie formată din Adam și Eva o dădea copiilor,

„Abel a adus și el o jertfă de mâncare din oile întâi născute ale turmei lui și din grăsimea lor. Domnul a privit cu plăcere spre Abel și spre jertfa lui;” (Geneza 4.4)

(click aici pentru continuare)